

ॐ ॥

ஸ்ரீ ஶதே ஹயத்ரீவாயநம: ||

ஸ்ரீ கெத நிறோனாஹாபெசிகாயநம் ||

ஸ்ரீராமேந்ருக்ஷநாமாயுஃ கவிதா கிருககௌரீ ।

வெடாநாநாயகபெடா ரெ ஸனியதாம் ஸடா ஹுடி ||

ஸ்ரீ ஸுபாஷா நாயுடு கவிராஜம் ||

சிவபூசை || புதிதாயிற்று ஸ்ரீமணியுள்ள | வாழ்க்கையெல்லாம் சிவபூசை

ஜிநிம்மவஸாநகாரண ! ஜிமஹவஸாநகாரண !

நிலையத்திலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றிருக்கிறது. நிறையத்திலிருந்து கிடைக்கப்பெற்றிருக்கிறது.

ജയജയ ശ്രീ.ഘോഷം || ജയജയ ശ്രീ.ഘോഷം || ശ്രീ : ||

வ) ஸ வ) ஸ ந வ) ஸ ஸ ஃ.

[illegible]

நூலின்வரலாறு.

நூப்பில் வேதாந்ததேசிகன் திருவஹீந்தரபுரத்தி லெழுந்த ருளி யிருக்கையில் ஒருநாள் பரமதவிஷயங்கள் திருவுள்ளத்திலு திக்க, அதையநுவதித்து கண்டிக்கத்திருவுள்ளமாய் பரமதபங்க மென்கிற ரஹஸ்யத்தை யருளிச்செய்யக்கோவி, அந்த பரவாதிவிஜ யம் திருவாழியாழ்வானுடைய க்ருபையினால் பெறவேண்டுமென்று ஸர்வவிஜயப்ரதரும் தமக்கு உபாஸ்யரும் ப்ராஸாதப்ரவணுமான அவரை தன்னைக்கொண்டு ஐயித்தருளவேணுமென்று ப்ராத்தித் து, ஸுதர்சநாஷ்டகமென்கிற ஸ்துதியையும், பிறகு அதின்ஸங்க ரஹமாக “எண்டளவம்புயத்துளி லங்குமறுகோணமிசை” என்று ஒரு பாசரத்தையும், பிறகு ரஹஸ்யத்தையு ம்ருளிச்செய்து, முடி வில் அப்படி ஐயமளித்தவருடைய குணங்களிலீடுபட்டு ஷோடசா யுதஸ்தோத்திரத்தையும், அதின்ஸங்கரஹமாக “திகிரிமழு” வெ ன்கிற பாட்டையு ம்ருளிச்செய்து ரஹஸ்யத்தை முடித்தருளினார்.

அவற்றுள் ஸுதர்சநாஷ்டகத்தையும் ஷோடசாயுதஸ்தோத் திரத்தையும் தனிஸ்தோத்திரங்களாக அநுஸந்திப்பார்கள். அவற் றுள் முதலில் ஸுதர்சநாஷ்டகம் தமிழில் விவரிக்கப்படுகிறது. அ ந்த முதற்பாட்டை யநுபந்தித்திருக்குமித்துதி. “எண்டள” வெ ன்கிறபாட்டில் அஷ்டபுஜராக வருளிச்செய்கையாலே, அந்தபுஜங் களில் தரிக்கப்பட்ட சங்கு சக்கரம் வில் முஸலம் பாசம் அங்குசம் கதை செங்கமலம் என்கிற எட்டாயுதங்களையுமிந்த எட்டுச்சீலாக ங்களாலே ஸூசிப்பிக்கிறார்.

(அவதாரிகை) அதில், முதலில் “வண்பண்ணி” மென்றெடுத்த சங்கத்தின் கார்யத்தை யருளிச்செய்கிறார். “வ திஷ்டுஸு ணி லீஷண” என்கிற முதல்சீலாகத்தாலே. எல்லாம் சக்கராயுதத்தி ன்காரியமாயினும் சங்கம்முதலியவைகளின் காரியமும் ஸூசிப்பி க்கப்படும்

பதம்.

உரை.

{ வ திஷ்ட
செ ணி
வீஷண!

எ திரிகளுடைய

கூட்டத்துக்கு

பயங்கரரானவரே! [பயங்கரமான நாத
த்தை யுடையவரென்றபடி]

{ வரமுணஸொரி
ஹிஷண!

நற்குணகணங்களை

அணியாகவுடையவரே!

ஜநிஹஸுந

பிறப்பிறப்பாகிற பயத்துக்கிருப்பிடமான

{ தாரண

ஸம்ஸாரத்தினின்றும் கரையேற்றுமவரே!

{ ஜமஹஸுநகாரண!

உலகத்தின்ஸ்திக்கு காரணமானவரே!

{ நிவிஷுஷுஷி

ஸர்வபாபங்களையும்

{ கஸுந!

போக்கடிக்குமவரே!

{ நிமலிஷுஷி

மறையுரைக்கும் பொருளையெல்லாம்

{ ஷுந!

காட்டுமவரே!

{ ஜயஸ்ரீ

ஜயலக்ஷ்மீப்ரதமாயும் உபாஸகருக்கு

{ ஸுஹஸ்பத!

சோபனத்தைக் கொடுப்பதுமான மந்

த்ரசாஸ்த்ர வித்தாந்தத்தை யுடையவரே!

ஜயஸ்ரீ ஸுஹஸ்பத!

விஜயலட்சுமீயினுடைய பார்வைக்கில

க்கானவரே!

[ஹேஸுஹஸ்பத!

ஏ திருவாழியிறையவனே!]

ஜயஜய

ஜயித்தருளுக.

(இப்படியே மேலும் கடைசியிரண்டடிக்கு பொருள்கொள்க.
பலமுறை கூறலவாவினாள்.)

கருத்து. “யஸு ஷுநாஷ்டந ஷெத ஷுநாஃ, ஸவொஷொ
யாக்ஷுராஸ்திராணாஃ” என்றபடி எதிரிகள் நடுங்கும்படியான சப்த
த்தையுடையவரும், “கௌ ஷாணமுணாதுகொஸஸ” என்றபடி
நற்குணங்கள் பொருந்தியவரும், “தெஷாஜிஹம் ஸஜிஷுதா” எ
ன்றபடி ஸம்ஸாரஸாகரத்தினின்றும் கரையேற்றுபவரும், “ஸொய்
நதி வியவெதநா. வெதநஸுரடுவஸ்தி வு.வ ஷுதிஷெஷ” என்

நபடி ஜகத்தினுடைய ஸத்தைமுதலியவைகளுக்குக் காரணமான
எனும், “ஸவபுவாபெஹ ஜா ரோஷ்யிஷ் ஜாதி” என்றபடியே
வினையனைத்தும் விலக்குமவரும், “ஸஜ்வாநெந் + பஸஸபுஸா
ம்” என்றபடியே ஆசிரிதர்களுக்கு ஜோநபு டரும், அடியாருக்கு
ஜயமளிப்பதான மந்த்ரசாஸ்திரங்களிற் கொண்டாடப்பட்டவரும்,
விஜயலக்ஷ்மீயின் கடாசுத்துக் கிலக்கானவருமான திருவாழிபா
ழ்வானே ஜயித்தருளவேணும், அடியேனுடைய நாவிலிருந்து பர
வாதிகளை ஜயித்தருளவேணுமென்றபடி. || ௩5 ||

3-௫ || ஸாஹஜமடி-ருவரிணுந | ஸாஹஜமத் தாவஸணுந |
ஸ.கலிவஸ ஹவநித | ஸ.கவயஸ ஹநநித |
வ யிதவிஅதவக்ஷித | ஹஜிவலிவஸுய ஜுஷித |
ஜயஜயஸ் ஸாஹசுந | ஜயஜயஸ் ஸாஹசுந || ௩6 ||

வ ஜா || ஸவம் தஸ ஜாவிருகௌ ஜாணமாணாஸகஸுபேஷா
ஸூதி வாஹராதி ஜாதி வ சிவாடி கஸாஹ | ஸாஹேதி |
(ஸாஹஜமடி-ருவரிணுந) ஸாஹஸு = ஸாஹகஸஸு = ஹ
டி-ருவஸு = ஜமகாசாரஸு, மிவிவஹாஹாஸாஸு =
நாராயணஸு = ஜயஜயஸ். ரிணுந = கருணாநித | (ஸாஹ
ஜமத் தாவஸணுந) ஸாஹஜமாதா = ஹஜமாதா, தாவஸ
ஸு = ஹஸு, வணுந = விவணுந! (ஸ.கலிவஸ ஹவநித)
ஸ.கலிவ = ஹஜி, ஹ = ஹஜி, தாவஸு = தாவஸு, வநித =
நிவஸு = (ஸ.கவயஸ ஹநநித) ஸ.கவயஸ ஹ = ஸ.கவய
ஸாஹணியவஸு = வெஷியம், பசா, ஸ.கவயஸ ஹ = ஸ.கஸாவ
வெஷி, கிஷ்டஹத ஜயஜயஸ். தெந நநித = ஹஜமாதாநித! தக
ஸூதிவாடி ஜயஜயஸ். தயாவ ஸூதி: “ வலித தெலித
கலிதி, வஜிஷ்டஹத ஜயஜயஸ், வலித ஜயஜயஸ் கலிஷ்டஹத
ஸாஸு” ஹத ஜாதி. (வ யிதவிஅதவக்ஷித) வ யிதெதி =

பு.வலிஹெஹி, வி.உ.ஹி = விஸெஷவிஹி, ஸவக்ஷித = சுநு
 சுருவீக பத' (ஹஜிஹிவபுயுஜுஹி) ஹஜிதா = உவாவீ
 நெந, சுஹிவபுயுஜுந = தஹாஜிஹிவரெண, ருஹெஹி
 தயுபுஹி. ஹக்ஷித = சுஹிஹித ! ஸாக்ஷாஹி பதெதயுபுஹி.
 ஜபெதயுஹிவபுஹிவக. || 2 ||

(அ—கை) “திகிரி” யென்றெடுத்த சக்கராபுதத்தை யருளி
 ச்செய்க்குறார். “ஸுஹ” என்பதால்.

பதம்.

உரை.

{ ஸுஹ	சுபாச்ரயமான
{ ஜமபுஹி	விராட்ருபத்துக்கு
{ ஜிணந	அலங்காரமானவரே!
{ ஸுஹஜந	தேவஜநங்களுக்கு
{ தாஸ	[அஸுஹஜநங்களா லுண்டான] பயத்தை
{ வணந	நீக்குமவரே!
{ ஸதபே	இந்த்ரனென்ன
{ வஹ	பிரமனென்ன
{ வநித	[இவர்களா(ல்) ஸேவிக்கப்பட்டவரே!
{ ஸதவயுஹி	சதோபநிஷத்துக்களாலே
{ நநித	கொண்டாடப்பட்டவரே!
{ ப்ரஸித	ப்ரஸித்தர்களான
{ விஹி	வித்வான்களாலே
{ ஸவக்ஷித	தன்பக்ஷமாக்கிக்கொள்ளப்பட்டவரே!
{ ஹஜி	பக்திபண்ணுகின்ற
{ சுஹிவபுயுஜு	அஹிர்யுதந்யனென்று ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர
{ ஹக்ஷித	த்தில் சொல்லப்பட்ட ருத்திரனாலே
	கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மஹிமையை யுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. “ஆழியெழ, அணியத்திகிரி” என்றபடி விச்வருப
 ரான பகவானுக்கு பூஷணம்போன்றவரும், “ஸுஹஜிஷாஹி
 ணவிநாஸி” என்றபடியே தேவர்குழாங்களைக்காக்குமவரும், இந்

தர்மபுத்தரானவர்களாலே வணங்கப்பட்டவரும், சதோபநிஷத்துக்களுக்கும் பொருளானவரும், ஆசிரிதர்களான வித்வான்களாலே கொண்டாடப்பட்டவரும், அஹிர்யுதர்யனென்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வைபவமுடையவருமான சக்கரராஜனே! ஜயித்தருளவேணும்.

குறிப்பு, (ஸஹஜமத்யுகுவேணீந) என்பதற்கு விராட்ரூபத்துக்கு அநுகுண ஸந்திவேசத்தோடே அலங்காரமானவரெ யென்னவுமாம். (ஸதவேஸ ஹ வநித) ஸ ஹாடிவந்யகை ஸ்வரீஷொவாவ ஶாநபு-வலிஃ. (ஸதவயஸ ஹநநித) சதபதப்ராம் ஹணமென்கிற ஸாமத்தால் கொண்டாடப்பட்டவரென்று மொரு அர்த்தம். “ஹிவ-பு-யெ ஹவாநுஷி” என்கிற ஶீஞ் ஸாஸு வலிஃமானதை கைக்கொண்டு “ஹஜிஹிவ-பு-ய லக்ஷித” என்றார் ||

2-௫|| நிஜவடிவீ தவநுண | நிராயிவீ தவநுண |

நிழைநிலவு, குழைவெழுவை. நிழைவாவு, குழைவெழுவை.

ஹரிஹயபெருமான் ! ஹரபுருஷகாரண !

ஜயஜயஸ்ரீ ஸௌக்யாந | ஜயஜயஸ்ரீ ஸௌக்யாந || ॥௩॥

வா || சுய தஸ ராசி தவிரொயி நிரொபககாடி டெவ
ஹம் வண்டயதி | நிஜவெடிதி | (நிஜவெடி தஸடிண) நிஜவ
டி = ஸுகீயபரணாரவிடு, வீ தா = வீ திதின, ஸடிணா =
ஸாயுஸரிஹா = யஸ ருஸ ருமி. (நிராயிவீ தஸடி
ண) நிராயயம் = நிவ ருஜா, ஸாஹாவிகாஹ த ருடி. வீ
தா = வரிவஹா, ஷடிணா = ஜாநவஹெஸயடி
யுஸகீதெஜொரஹா, யஸ ருஸ ருமி. “ தவாந
ஹாணஸ ராவி ஷஹவ ப்ரடிஜிமாணா” ஹ ருகூ. ய
டி ருதி ருதி ருதி ருதி வஹா வஹா ருதி ருதி வ
ரஸ ருதி ஹா வஹா ஹெஸ ருதி; தயாவி ஸாடி
நஸ ருதி ஜொலிநா நி ஹவ ருதி ஹாஹ ஸாடி
ஹெஸ ருதி ஜொலிநா நி நரகவிஜிநா” ஹ ருதி ருதி ருதி. வ

[illegible]

(அ—கை) “வளைவில்” என்றெடுத்த சார்ங்காயுதத்தை யருளிச் செப்கிழார் “நிஜவடி” என்பதால்.

பதம்

உரை

{	நிஜ	தன் னுடைய
	வடி	ஸ்தாநங்களுடைய
	வீத	[அடைதலாலே] ஸந்துஷ்டர்களான
	ஸக	க்ஞானவான்களான [பரசுராமாதிசுளுடைய]
{	மண!	ஸமுஹத்தையுடையவரே!
	நிரூபயிவீத	இயல்பாய்வுருத்தியையடைந்த
{	ஷடூண!	க்ஞாநம்முதலான ஆறுகுணங்களாலே பூ
		ர்ணமானவரே!

{	நிமி	வேதங்களால்
	நிவடி ஸுஹவெஹவ!	நிர்வஹிக்கப்பட்டவைபவமுடையவரே!
{	நிஜவா	நித்யங்களான பரம்முதலான ரூபங்க
	வ ஸுஹவெஹவ!	ளுடைய மஹிமையைபுடையவரே!
{	ஹரிஹயபெஷி	இந்தர்சத்ருக்களை
	ஞாரண!	விதாரணம்பண்னுமவரே!
{	ஹரவா	சிவனுடைய புரத்தினுடைய [காசியினுடைய]
	வொஷகாரண!	தஹிப்பதற்கு காரணமானவரே!

(மற்றவைமுன்போல)

கருத்து. தன்பதவிகளின் இலாபத்தினால் ப்ரீதர்களான நல் லோர்களை யுடையவரும், க்ஞாநம்முதலிய ஆறுகுணங்களை யுடையவரும், வேதங்களிற் புகழப்பட்ட மஹிமையைபுடையவரும், நி த்யங்களான பரம் முதலான ஐந்துவிதரூபங்களை யுடையவரும், இந்தர்சத்ருக்களைப் பிளக்குபவரும், த்ரிபுரதஹரத்துக்கு சரரூப மாயும் நின்றதேவரீர் ஜயித்தருள்க ||

||௩||

குறிப்பு. (நிஜவடிவீ தஸுஷண)தன்பதவிகளினிலாபத்தினால் ப்ரீதர்களான “ஸஹபேநம்” என்கிறபடியே தக்ஷஜ்ஞானவான்களா னபரசுராமர் முதலானவர்களுடைய ஸுஹவெஹத்தை யுடையவரே யென்றபடி. “ஸோமோராஜம், ஈக்ஷயம்ஸிஹநாரம்” உத ஜாஹி வ ரஸுராரி வ ஜுதானங்களை ஸுரிப்பது. இஃது ஸுஹவெஹஜாஹி

கருக்கு ஸ்வயக்ஷணம். அன்றிக்கே; “சுவடிஷ்யநு ஸ்ரித்ரோஹி
வஹிவாஸீரம், வில்லுமெழ” உதராதிகளிற்படியே ஸீபமான ந
க்ஷத்ரவயவராவமான கொடிணாமுடிஸுநத்தாலே வீதங்க
ளான நக்ஷத்ர ஜோங்கனையுடையவர். அல்லது, தந்திருவடிபூவடி
யால்வீதர்களான நல்லோர்குழாங்களை யுடையவரென்னுதல், “நி
ரூபயி” என்கிறபதத்தால் சூரி தந்திறத்தில் ஷுடாணங்கனையு
ம் சூவிஷ்டரித்தபடியைச்சொல்லுகிறது. “நிஜிவர” என்கிறபதத்
தில் வராவரஹங்கனையெடுத்தது விவஹாடிஸுநாடிவதாரங்
கருக்கு ஸ்வயக்ஷணம். இது சுவதாராஹஸுநத்தைச் சொல்லி
ற்று. “ஹரிஹபதேஷி” என்பதால் ராவணாடிகளைச்சொன்னபடி.
இங்கு “நாமாநாஸ்யுதம் + கொடிணவணாரவம், ஹிணஹிணம்”
உதராதிகள் சுஸ்வஸ்யங்கள். (ஹரவாஸுநாஷுக்ஷாரண)
ஹரணாச்செய்யப்பட்ட ஸுதாவர நிரஸநத்துக்கு ஸாராஹ
வியாய்நின்றவரென்னவுமாம் ||

||௩||

ஸுடாத்திஜாவவிஜா | வ்யுதரஜாவவஜா |

வரிமதவத்வம் ஹ | வடாநாஷு ஜிஹும |

வ ஹரணமரஜிணித | வரிஜநத்ராணவணித |

ஜயஜயஸ் ஸுடாஸுந | ஜயஜயஸ் ஸுடாஸுந ||௪||

வர || ஹவஸிஸுரோஹாத்ருவணயுகிவா யொழிவிரவு
விநாஸீய ஹிஷ்வித ஹாஹிவெஸிஷ்ரோஹ | ஸுடேதி | (ஸு
டாத்திஜாவவிஜா) ஸுடாநாம் = வ்யுதரஜாவவஜா, திதிதாம்
விஷ்ருதாம், ஜாவவசு = வடவசு, விஜா = விஸஹவணு!
(வ்யுதரஜாவவஜா) வ்யுதராம் = சுதிஸயெநவ்யு
ஸம், ஜாவம் = ஸிவெவ, “ஜாவகீவாவி” துஜாம். வஜாம் =
வஜஸநமஜாம், யஸுதஸுஸுஜாம், ஜாவாயு
திஷ்நிதிவாம். (வரிமதவத்வம் ஹ) வரிமதம் = சுயிமதம்,
வத் = வாராதம், விதாம் = ஜெஹம் யஸுதஸுஸுஜாம்
ஜி. “ஹாம ஸுதாவிதொரூஜெஹ” உத்யுதேரிதிவாம்.

ஸம்ஸாரம், ஸம்ஸாரியம் = ரொம் பஸ்தஸு ஸம்ஸுமி.
 யதா ஸதிதாமி விஷ்ணு = ஸவதொமொமி, ஸயாமி சூரியா
 ஸயஸெதி, ஸெ ஸுதஸு! ஜயெதாதிவடுவடுவடு ||௩||

(அ—கை) “திண்கயிறு” என்றெடுத்த வாஸாடுவாயு யகாயுத்தை யருளிச்செய்கிறார். “ஹவந” என்பதால்.

பதம்

உரை

{ ஸ்வநநெது
தூயீர்ப!

உலகங்களுக்குக் கண்போன்ற
வேதஸ்வரூபரே!

{ ஸவநதெஜஸ்யீ
பிப!

யாகங்களிலுள்ள மூவகையான
அக்நிஸ்வரூபரே!

{ நிரவயிஸாஷம்
விநய!

அளவற்ற வாரமுதக்கிடலும்
க்ஞாநாத்மகமுமானஸ்வரூபத்தையுடையவரே!

நிபியஸ்கெ

ஸ்ர்வவிதமானஸாமர்த்தியமுடையவரே'

ஜெதநய!

ஐகத்ருபோ!

{ சுதிதவிஸ்
கி.யாழிய!

எண்ணிறந்த வலகின்ப்படைப்பா
யானவரே!

{ ஸரீத
விஷமயாயி!
வல

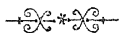
(அடியாருக்கு) போக்கடிக்கப்பட்ட
நாற்புறத்திலும் வருவதானபயமான
வ்யாதியை யுடையவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. மூவுலகங்களுக்கும் கண்போன்ற வேதஸ்வரூப மு
டையவரும், யாமங்களிற் சொல்லப்பட்ட மாஹுவத்யாஹவநீய
உக்ஷிணாழி என்கிற சுழித்ருபுருபும், ஸத்ருமாய் ஜோநுமாய் சு
நனாமாய் சூநநாமாய் சுலுமாயிருக்குமென்று சொல்லப்பட்ட ஸ்
வரூபமுடையவரும், ஸர்வசக்தியும் ஜெடி-ருவியும் ஹவ்யாபிதி
வாராகருமானவரே! ஜயித்தருள்க.

குறிப்பு, (ஊவநநெது துயீரீய) நெதுமென்று வாஸ
மாய்வொகாதக வாஸநுடுவநென்றவுமாம். (ஸூதிதவிஷகயாரீய)

ஹயத்தேதாடேகடிய வஞ்ஞாயிபயப்போக்குமவரே, அல்லது, ஹயத் தினாவ்நம் வஞ்ஞாயிபய, அல்லது, ஹயத்தையும் வஞ்ஞாயிபய மெ ன்னவுமாம். வஞ்ஞாயிபயன்பது-ஸாநீரோநவஸங்களான திவியா யிவ வஞ்ஞாயிகளை யென்றபடி॥

2-௫॥ 2ஹிதஸுபீ (வி) சுக்ஷித (ஸு) க்ஷா | விஹி
த ஸுபீசு ஷயக்ஷா | ஷயாஹு வு திஷித |
ஸகௌதக்ஷு வு திஷித | விவியஸஹு கௌ கௌ |
விஸுய ஸஹு கௌ | ஜயஜய ஸீ ஸுஷ
ஸுந | ஜயஜய ஸீ ஸுஷஸுந ॥ ௧௭॥

வஞ்ஞா கயதஸுபீ ஸவயஹு வு ஷயோஹ | 2ஹிதெதி |
(2ஹிதஸுபீசுக்ஷிதக்ஷா) 2ஹிதஸுபீதா = 2ஹிதேயஸுபீதா
ண, சுக்ஷிதக்ஷா = நாஸிதநஸுபீதா! ஸாஸிதநாநா சுந
ஸுரோரெக்ஷஸுபீதாநெந நிரஸுநஸுரோரெக்ஷஸுபீதா.
“2ஹிதஸுபீதாக்கர” திவாடு, 2ஹிதஸுபீதா = ப்ரஸ
ஸுபீதாநஸுபீதா, ஸதா = ப்ரஸுபீதா, சுக்ஷா = ரொக்ஷ.
வு ஷெதாஷ்டம். “சுக்ஷாநுரெக்ஷஸுபீதா” துபீதா. “2ஹி
தஸுபீதாக்கர” திவாடுவ்யுபேக்ஷஸுபீதாஷ்டம். (விஹித
ஸுபீசு ஷயக்ஷா) விஹிதா = ஸவயாதிதா, ஸவயா = ஸவயா
யுடு யெநஸுபீ விஹிதஸுபீதா. ஷயவயவா சுக்ஷா = ஷயக்ஷா,
ஸாகவாதிதவாதிதாநஸுபீதாஷ்டம். “திவாடு
ராக்ஷி 2ஹிதாஹி வஜ்ஜிண” இதிவ்யுபேக்ஷஸுபீதாஷ்டம். விஹித
ஸுபீசு ஷயக்ஷா = யஸுபீதாஸுபீதா. யதா, ஷயக்ஷ
க்ஷாணி யஸுபீதாஸுபீதா = 2ஹித, விஹிதஸுபீசு ஷயக்ஷ
ா = யஸுபீதாஸுபீதா. (ஷயாஹு வு திஷித) ஷயா =
ஷயாண, யசு வு = யதா, தஸுபீதா = ஷயித
(ஸகௌதக்ஷு வு திஷித) ஸகௌதக்ஷு = ஹாவெஷு,
வு திஷித = சுதயாதிதாநாவஸுபீதா, “யுடு வ்யுபேக்ஷா திஷ
ணி” துபீதா ஸுபீதா. ஷயாஹு மதஸுபீதா ஸகௌதக்ஷு

கஅ வ ஜாவ ஜாநகியஸஹிதம் ஸுடஸாநாஷகஸு

தகம் விஸுஜ்ஞதஹி விரொயாஹாஸம் வ ஜ்ஜகாப்யொமாசு
மஜே. (விவியஸஹிதக) விவியாநாம் = நாநாவியாநாம் ஸம்
கூபாநாம் = ஸீஷிதாநாம், கஹு = கஹுஷு! ஸுராஜ்ஞவசு
காஹி தாப்யுஷெத்யு. (விஸுயஸஹிதக) விஸு
யாநாம் = ஸுராணாம், ஸஹுஸ = ஹாவிரெஷஸ, கஹு
க = உதாஹு! ஹே ஸீ ஸுடஸாந ஜயெத்யாஹி வஹுஷு ||

(அ—கை) “அங்குச” மென்றெடுத்த ஆபதகாரியத்தை
யருளிச்செய்கிறார் “ஹித” என்பதால்.

பதம்

உரை

{ ஹித	ப்ரஸித்தமான
{ ஸஹி	க்ஞானத்தையுடைய
{ ஸஹுஷு!	ப்ரம்ஹக்ஞானிகளுக்கு மோக்ஷபூதரே!
{ விஹித	உபாஸகர்களுக்கு
{ ஸஹி	ஸகலஸம்பத்ப்ரதமான
{ ஸஹுஷு!	ஷடக்ஷரமென்கிற மந்திரத்தையுடையவரே!
{ ஷபா	ஆறு அக்ஷரங்களுடைய சக்கரத்தில்
{ ஹுஷு திஷித!	நிலைநின்றவரே!
{ ஸகஹுத	ஸர்வதத்வங்களிலும்
{ ஹுஷு திஷித!	ஸாந்தித்தியஞ்செய்பவரே!
{ விவியஸஹித	வெகுவிதமாக நினைத்த காரியங்களைக்
{ கஹு!	செய்பவரே!
{ விஸுயஸஹித	தேவர்களுடைய இஷ்டங்களைக்கொடுத்
{ கஹு!	தகக்கு கல்பவிருக்ஷம்போன்றவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. ஸ்ரீஹிதாநிகளுக்கு ஜோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும்
வரும், உபாஸகர்களுக்கு வேண்டும் ஸம்பத்தைக் கொடுப்பதான
ஷடக்ஷரமென்கிற மந்திரத்தை யுடையவரும், ஷடாணஸுஷு
தரும், யஜுக்ஷாங்களுள் ஸாஹிஷுஞ்செய்பவரும், நினைத்தகாரி

யங்களை முடிப்பவரும், தேவர்கள் வேண்டுதலைபளிக்குமதில் கற்பகதருப்போன்றவருமான நீர் ஜயித்தருளவேணும்.

(குறிப்பு) “விஹிதஸுபி சுஷ்யக்ஷா” என்கிறபதத்துக்கு, ஒவ்வொருஅக்ஷரமும் ஸகலாஷ்ட புராயசகமென்றும் சுயபுஞ்சொல்லலாம். “விஸுய” என்கிறபதத்துக்கு, உபாஸகரென்று அர்த்தஞ்சொல்லலாம்.

||௧௧||

3-௫|| ப்ருதி சுவாலீஷ்வஸுர|புயுசீஹாஹெதிதனூர|
விகுபிராமாவரிஷ்டுத | விவியபோயாவஹிஷ்டுத |
ஸூரபிஹாயன யன்தித | புஷ்யபாயன யன்தித |
ஜபஜபஸ் ஸுஹஸுந | ஜபஜபஸ் ஸுஹஸுந || ௧௧ ||

வ ஜா || சுயதஸு திரதிஸபகஸுணாகஸகூரஹ | ப்ருதி
சுவேதி | (ப்ருதிசுவாலீஷ்வஸுர) ப்ருதிசுவாலீஷ்வ =
புராதம் ந லெஷுகவாடாத்கெந ஸூதிவிஸெஷெண, “சூத்
ஷனா தகொத்யுதம் ! டக்ஷிணை வாரிசாகுஹ புத்ரா
லீஷ்வலிபயபு” உத்யுக்ஷாக். வஸுர = ஸுஷந்தி
கிஹிஹெ த்யுஷ்டம். யதா, வஸுர = ரஜி ! “வஸுர
வஸுரளரஜெநெ ஹெஷ்வஸுர” உதிரஹம். “சூத்
ஷவிஸெஷ சொஹிதெ” திரவஸுவெஸொகெ. (புயுசு
சீஹாஹெதிதனூர) புயுசுனி, சீஹி, ஹெதினி = சூ
யுவெயம், டனூர = வஜா! (விகுபிராமாவரிஷ்டுத) விகு
டயா = விஸாமயா, சாமயா = ஸுஜா, வரிஷ்டுத = சுலக்ஷுத!
(விவியபோயாவஹிஷ்டுத) விவியாவிபோயாஹி = சுஜாமாத்
யாஜ்ஞாந விவரீதஜ்ஞாநாஹி, “போயஸுரவாஜீஸ்வஸுஜா”
ரிதிஜிஹி. வஹிஷ்டுத! தஹுநெத்யுத்யுஷ்டம். சுயதா; வஹி
ஷ்டுதவிவிபாஸுராஹி சாமெத்யுஷ்டம். சூவிதாநாஹி
ராகிவாதம். (ஸூரபிஹாயன யன்தித) ஸூரபிஹாயனெ = ஸூ
யபிஹாயனெ, யன்தித = ப்ருதிஷ்டித! (புஷ்யபாயன யன்தித) பு

வா = ஸவிவாஸூ, டயா = ஸுபுவெவ, யனூ, தெநயனூத =
வஸீகூத! ஹெஸுஹஸுபந ஜபஜயெத ஸ்ராவபலவஹித. ||௭||

(அ—கை) “சீர்த்திகமூங்கை” என்றமஹாகாயபு மருளி
ச்செய்கிறார் “வ்ரதிஸூவ” என்பதால்.

ப்தம்	உரை
{ வ்ரதிஸூவாஸூ வஸூ!	ஒருகால்முன்னுமொருகால் பின்னுமா கப்பாச்சலாய் நிற்கும்நிலையினால்மனோக் ருமானவரே!

பும	பெரியதும்
{ உஹா ஹெதிஷூஸூ!	கனம்பொருந்தியதுமான ஆயுதக்கட்டங்களால்நெருக்கமாகச் சூழ்ந்தவரே!

விகுபூஸா	சிறியதும்பெரியதுமானகண்டாமாலையினால்
{ வரிஷூத!	அலங்கரிக்கப்பட்டவரே!

விவிபூஸா	நாநாவிதங்களான அஸுரமாயைகளால்
{ வஹிஷூத!	ல்தள்ளப்பட்டவரே!

ஸ்விரஹாயனூ	சாச்வதமாயும்பெரியதாயுமானஷட்கோண
{ யனூத!	யந்திரங்களிலே கட்டப்பட்டவரே!

டுபூஸா	சலிக்கப்படாத தபையாகிற
{ யனூத!	யந்திரத்தில் கட்டப்பட்டவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. ஸ்ராவபலவஹித ஹெதிஷூதங்களிலே வ்ரதிஸூ
வஸூயம் நின்றவரும், ஸவஸூயம் வரிவஸூயம், வ்ர
கூத ஹெதிஷூதமான ஜமத்தை மாலையாகத் தரித்தவரும்,
மாயையை விலக்குவதும், ஹெதிஷூதமும், ஹெதிஷூதமான
நீர்ஜயித்தருள்க. ||௭||

(குறிப்பு) (விகுபூஸாவரிஷூத) “அகிலவுலகங்கள்கண்டை
யாபேரலங்கனில்” என்கிறபடியே ஹெதிஷூதம் முதலாக வலகங்க
ளையும் கண்டாமாலையாய் தரித்தவரென்றபடி. (ஸ்விரஹெதிஷூத)
ஸ்ராவபலவஹித ஹெதிஷூதமான ஹெதிஷூதமான ஹெதிஷூதமான

மானஷ்டொணாஷி பெரிய யனூங்கனிற் கட்டப்பட்டவரே பென்ற
படி. (ஐ ஸாஹஸ்யநாஷக்ஷ) வரஜித்யாஹு வென்றபடி. சூத்ரி
தர்விரும்கி ஸாவிக்கிற யனூங்கனில் ஐயாவரவஸாஹய் நிற்கும
வரென்றதாயிற்று ||

||௭||

2-௮ || ஐநாஜிவிஸாரகதக்டுந | ஐநாஜிவிஷ்ராவிகதக்டுந |

ஜிநிததிஸாவிக்கதக்டுந | ஜிமடிஷ்ராவிகதக்டுந |

*சுரேஷ்ரஷ்ரஷ்ரஷ்ரஷ்ர | ஸரேஷ்ரஷ்ரஷ்ரஷ்ர |

ஜிபஜிபஸ்ரீஸாஹஸ்யந | ஜிபஜிபஸ்ரீஸாஹஸ்யந || ௮ ||

வ ரா || தஸ்ய ஸாஸாரிக வகவஹை நிவதக்டுக்கவரோ
ஹ | ஐநாஜிதி | (ஐநாஜிவிஸாரகதக்டுந.) ஐநாஜிநாஹ = ஐநா
நவாநாஹ, விஸாரகதக்டுந = ஸாஹஸ்யந, கதக்டுந = ஹைநா! த
த ஹைநாஹ | ஐநாஜிவிஷ்ராவிகதக்டுந | (ஐநாஜிவிஷ்ராவிகதக்டுந)
ஐநாஜிவிஷ்ராவிகதக்டுந = ஶாஹஸ்யந, விக்கதக்டுந = விஸேஷணஹைநா!
(ஜிநிததிஸாவிக்கதக்டுந) ஜிநித = உததி, ஸாஸார உதி ஹைநா,
ஹைநாவிஸா = தாவிஸாராதி, தஸ்யாவிக்கதக்டுந = ஶிவாஹ!
ஸாஸாரநாஸகதக்டுந. ததஹைநாஹ | ஜிமடி | (ஜிமடி
விஷ்ராவிகதக்டுந) ஜிமதாஹ ஶிஷ்ராவிகதக்டுந = ஶிஷ்ராவிகதக்டுந =
நிஸேஷணாஹ! (சுரேஷ்ரஷ்ரஷ்ரஷ்ர) சுரேஷ்ர = ஶிஷ்ராவிகதக்டுந,
ஷ்ரஷ்ர = ஶிஷ்ராவிகதக்டுந, ஶிஷ்ராவிகதக்டுந = ஶிஷ்ராவிகதக்டுந, (ஸ
ரேஷ்ரஷ்ரஷ்ர) ஶிஷ்ராவிகதக்டுந = ஶிஷ்ராவிகதக்டுந, ஜிஷ்ர = ஶி
ஸரித, ஶிஷ்ராவிகதக்டுந = ஶிஷ்ராவிகதக்டுந, ஹைநா தஸ்யாவிக்கதக்டுந. ஹை
ஸாஹஸ்யந ஜிபஜிபஸ்ரீ வகவஹை ||

||௮||

(௮—௯) “செங்கமல” மென்றெடுத்தகாரணாரவிநாரு
வாயுபகாயபுத்தை யநுவிச்செய்கிறார். “ஐநாஜி” என்பதால்.

பதம்

உரை

{ ஐநாஜி
விஸார
கதக்டுந!

அஸாரகருடைய
ஸம்பத்தின் ஸமுஹத்தை
நாசமாந்துமவரே!

{ டி.நாஜி
விடிஜா
விகதகூந!

அஸுரர்களுடைய
மாயையை
போக்கடிக்கிறவரே

{ சுஜிர
டி.ஷடி
வ
விகூஜி!

இமைபாவிமையரால்
பார்க்கப்பட்ட
தன்னுடைய
பராக்கிரமத்தை புடையவரே!

{ ஸஜிர
ஜு.ஷடி
ஹூஜிஜி!

புத்தங்களில்
செய்யப்பட்ட
சாரிகைநடையை புடையவரே!

{ ஜதி
தஜிஸா
விகதகூந!

மறுபிறவியாகிற
இருளுக்கு
ஸூர்யன் போன்றவரே:

{ ஜமடிவிடிஜா
நிகதகூந!

ஆசிரிதஜநங்களுடைய ப்ரகிருதிஸம்பந்தத்தை
அறுப்பவரே!

(மற்றவைமுன்போல.)

கருத்து. அஸுரர்களுடைய ஸவகூவியப் பெருமையையும்
போக்குமவரும், பிறப்பிறப்பு வகை சூதிவாஸாடிகளை நீக்கி பரம
பதத்தை யளிப்பவருமான எழிலாழியிறையவனே! ஜயித்தருள
வேணும்॥

॥அ॥

ஜெ.சி॥ திவதகூஜிடிம் வ ஹூதகஸாரம்

வஃதாம் வெஷ்டநாயகவ்ருணீகம் ।

விஷ்ணுஜெஷி ஜெநாராயம் வ யாவ

ஹவிஹநெ ஜத ராயாஜயாமகூமுவஃ ॥

॥க॥

ஐதி கவிதாசூகஸிஹஸ ॥ ஸவகூதனா ஸதனா ஸ ॥ ஸீ ஜெஷ
ஜெநாயஸ ॥ ஸீ வெஷ்டநாயகவ்ருணீகம் ॥ க்ருதிஷு
ஸீ ஸுஹஸ்தநாஷ்டகம் ஸஜாவம் ।

[illegible][illegible]

ஐதி ஸ்ரீ சிவோகாந்த ராஜாமுனியாழ்வாரிய வரவருளரீ
 கருணாகடாகு வவொருவிதஸ்தாகெந தெநுநொ
 ஸ்ரீராஜமொவாஅவாயெடுண விரவிதம்
 ஸாஷஸ்துநாஷக வ ஜாவ ஜாம
 ஸரீருணம்.

உச வ ஸ்ராவ ஸ்ராவநயஸஹிதம் ஸுஷஸுதநாஷக்ஷ

(அ—கை) இப்படிஸூத்ரு மருளிச்செய்து, அதின் வல மருளிச்செய்கிறார் “அவதூஷம்” என்பதால்.

பதம்	உரை
வெஷ்டநாயக	வேங்கடநாதனைன்று திருநாமமுடைய தேசிகனால்
வணீதம்	அருளப்பட்டதும்
வஹுதஸாரம்	சிறந்தரஸமுடையதுமான
உஷ்வதூஷம்	இந்ததுருநான்கையும் (எட்டுச்சீனோகமு ள்ள விர்தஸ்தோத்திரத்தை யென்றபடி)
வந்தாம்	படிக்குமவர்களுடைய
செநாராயம்	ஸங்கல்பமானது (ரதமானது)
விஷ்டே	தூர்லபவிஷயத்தில்
புராவஹவி	ஒடினாலும்
ரமரஹயயுஷம்	திருவாழியிறையவனால்(சக்கரத்தினால்) காக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு

நவிஹநே ஶுத பங்கப்படமாட்டாது.

கருத்து. திருவாழியாழ்வாண யுபாஸிக்கவேண்டா, சீன ஜ வஹஸுயபூஷிகள் செய்யவேண்டா, வேங்கடநாயகனென்னும் பெயருடைய தேசிகனால் அருளிச்செயப்பட்ட விர்தஸுஷஸுதநா ஷக்ஷத்தை மூரூசுவமாகக்கேட்டு சூவ ஶுதிபண்ணுவாருக்கு கி டைக்கக்கூடிய பலத்தைப்பற்றியும், நீக்கமிலாததுன்பத்தை நீக்கு வதைப் பற்றியும் ஒருவிதமான குறையுமுண்டாகாது ; சக்கர ஜன் காத்தருளுவரென்றபடி ||

||க||

மொவாவ தாததாஸெந ஸீ வாவசூதிஸெவிநா ।

ஸுஷஸுதநாஷக்ஷஸூத்ரு விவ ஶுதிபூஷிஷக்ஷதா ॥

சூர்வியவ ஶுதிவத தாதயுள ஸராவூள்.

கவிதா கிபுகஸிஹாய கரு ஶாணமணஸாலிநெ ।

ஸீ சீநெவெஷ்டெஸாய வெஷானமூரவெநஸீ ॥

— ஶீ ஸுஷஸுதநாஷக்ஷம் ஸ ஶுதிபூஷிஷக்ஷ ॥

